

Josip Osti

VČASIH SEM NESREČEN, KER SEM
SREČEN, VČASIH PA SREČEN, KER SEM
NESREČEN

TUDI PRAZNE STRANI, NEPOPISANI LISTI SO DEL
NAŠIH KNJIG, NAŠIH ŽIVLJENJ

mračí se

pomaranča
na mizi
meče luč svojega toplega žara
na prazen papir
in roko
ki miruje ob njem

roko ki je posegla po svinčniku
in se ustavila na pol poti

kmalu
bo vse prekrila tema

v temi bo izginil vlažen madež
sled solze ki je kanila na papir

ALI POGANJAVA KORENINE ALI VENE LISTJE
LJUBEZNI

gledam
ali je pognala koreninice vejica oleandra
ki sem jo dal v rjavo pivovsko steklenico
kot sem gledal tebe
skozi šipo na letališču
ko si odhajala
in sva drug drugemu govorila
ne da bi slišala kaj

nisva vedela
ali sva se zmenila
za ponovni sestanek
ali
za končno slovo

ali poganjava korenine
ali
vene listje ljubezni

SEDIM SAM NA OBALI, NA KATERI SVA NEKOČ
SEDELA SKUPAJ

sedim sam na obali
na kateri sva
nekoč
sedela skupaj

morje
z belim prodom pod jezikom
ne neha izgovarjati tvojega imena

pena je podobna čipki tvoje obleke
ki
na hitro slečena
še vedno leži sredi sobe

povlekla bi se iz tople obleke
in se zavlekla v mrzlo posteljo
potem
iz tople postelje
v mrzlo obleko
in
preden se je zdanilo
hitro šla domov
kjer so še vedno spali
tvoj mož in tvoja otroka

in tako delala dan za dnem

tako kot jaz
dan za dnem
sedim na obali
na kateri sva
nekoč
sedela skupaj

ali sediš zdaj tudi ti
na svoji obali
na robu postelje
sama in objokana

TOLIKO JE NAJINIH DATUMOV, DA BOVA KMALU POTREBOVALA NOV KOLEDAR

okrog tvoje postelje so kupi knjig
ki ti jih kupujem za vsak najin datum

bereš eno za drugo
ne da bi vedela
da je vsaka stopnica
ki te k meni približuje

še naprej ti kupujem knjige za vsak najin datum

okrog tvoje postelje so vse večji kupi knjig

vse več je stopnic
ki te oddaljujejo od mene

Z LJUBEZNIJO JE KOT Z VEVERICO – ZDAJ JO VIDIŠ,
ZDAJ JE NE VIDIŠ

ko sva se vzpenjala na Šmarno goro
si zavpila:
poglej
veverica

pogledal sem tja kamor si kazala
ničesar nisem videl
veverice ni bilo več

kasneje
ko sem se sprehajal proti Zaostrogu
po stezici ob morju
sem med dvema boroma zagledal veverico
in slišal tvoj glas

obrnil sem se tja od koder je prihajal
ničesar nisem videl
tebe ni bilo več